

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 5		
Eksamensdato: 18. februar 2020	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

Senest 10.03.2020

Opgave 1

Anders Andersen havde arvet en millionformue efter sin onkel. Da det almindelige renteniveau var lavt, var han på udkig efter andre investeringsmuligheder. Hans gode ven Brian Byg foreslog ham, at han kunne købe en grund i Horsens og bygge en udlejningsejendom. Brian havde kontakt til en sælger, der også havde et godkendt projekt. Anders tænkte, at det kunne være en god investering. Han købte derfor grunden. Samtidig indgik han aftale med Brian Byg om, at Brian skulle opføre ejendommen. Da de var gode venner, aftalte de, at arbejdet skulle betales efter medgået tid, og at betaling af materialer skulle ske efter regning fra Brians leverandør. Brian anslog udgifter til materialer til 10 mio. kroner og arbejdslønnen til 5 mio. kroner. Brian ville købe alle materialer hos Dansk Totalleverandør A/S, så det var let for Anders at holde styr på regningerne.

Da byggeriet var færdigt, kunne Anders konstatere, at han samlet havde betalt regninger til Dansk Totalleverandør for 10 mio. kroner og arbejds løn til Brian for 5,5 mio. kroner. Det var efter hans opfattelse fint i overensstemmelse med deres aftale.

Anders hørte ved en efterfølgende privat sammenkomst, at Dansk Totalleverandør havde et bonussystem, hvor håndværkerne efterfølgende fik udbetalt en bonus ud fra deres omsætning med Dansk Totalleverandør. Da Anders kort efter konfronterede Brian med denne oplysning, smilte Brian og sagde, at det var en forretningshemmelighed. Anders blev meget sur og truede Brian med et sagsanlæg. Brian replicerede, at så måtte det jo være sådan. Dette gjorde Anders ekstra sur, og han truede derfor Brian med at anmelde sagen til politiet.

Anders søgte råd hos advokat Carla Clan. Carla kontaktede Dansk Totalleverandør, der bekræftede, at de havde en bonusaftale med en række håndværkere. De ønskede dog ikke at oplyse nærmere om aftalen. Herefter mente Carla, at Anders havde en god sag. Anders bad derfor Carla om at anlægge sag. Da de ikke kendte bonusordningen, skulle sagen i første omgang anlægges med påstand om betaling af 150.000 kroner.

Carla indleverede herefter stævning mod Brian ved Retten i Horsens, der var Brians hjemting. Hun opfordrede i stævningen Brian til at fremlægge bonusaftalen med Dansk Totalleverandør. Brian afgav rettidigt svarskrift og påstod frifindelse. Han nægtede at fremlægge bonusaftalen, og anførte, at det var en forretningshemmelighed, og at den meget lille bonus indgik i en større opgørelse omfattende alle hans aktiviteter.

Der blev herefter afholdt et møde i henhold til retsplejelovens § 353 den 5. februar 2019. På mødet oplyste Carla, at hun ønskede, at retten pålagde Dansk Totalleverandør at udlevere bonusaftalen. Hun havde mundtligt fået oplyst, at Dansk Totalleverandør var villig til at udlevere aftalen, hvis retten bestemte det. Brian protesterede og anførte, at hans forretningshemmeligheder ville blive afsløret ved en eventuel fremlæggelse. Retten udskilte spørgsmålet om fremlæggelse til særskilt afgørelse og fastlagde herefter hovedforhandlingen til fredag den 2. august 2019.

Dansk Totalleverandør bekræftede over for Retten i Horsens, at de var villige til at udlevere bonusaftalen, hvis de blev pålagt det. Efter skriftveksling afsagde Retten i Horsens herefter kendelse om, at Dansk Totalleverandør skulle udlevere aftalen.

Dansk Totalleverandør fremlagde herefter aftalen, der viste, at Brian fik godskrevet en bonus på 15 % af omsætningen.

Anders var nu blevet nervøs for, om Brian havde snydt ham på andre måder. Han havde mistanke om, at der ikke var anvendt alle de materialer, han havde modtaget regning på. Han talte derfor i juni måned med Carla om mulighederne for at få udmeldt syn og skøn til vurdering af omfanget af anvendte materialer. Hun mente, at det var muligt, men at det dog var noget sent. Hun var dog lige blevet indkaldt til en hofteoperation den 2. august, og havde derfor bedt Retten i Horsens om at omberamme sagen.

Retten i Horsens accepterede Carlas anmodning om omberamning. På grund af travlhed blev sagen berammet til den 17. december 2019.

Herefter bad Carla den 1. juli 2019 om udmeldelse af syn og skøn. Anders protesterede straks og mente, at det var alt for sent.

Den nystartede forening "Foreningen mod korrupsion i Danmark" hørte i september 2019 om sagen. Foreningen mente, at det var en god sag at profilere sig på. Foreningen anmodede derfor den 1. oktober 2019 Retten i Horsens om at indtræde i sagen med henblik på at støtte Anders.

Spørgsmål

- 1. Hvilke retsvirkninger kan det få for Brian, at han ikke vil fremlægge aftalen?**
- 2. Var det korrekt af Retten i Horsens at pålægge Dansk Totalleverandør at fremlægge aftalen?**
- 3. Hvordan skal Retten i Horsens forholde sig til ønsket om syn og skøn?**
- 4. Bør Retten i Horsens give Foreningen mod korrupsion i Danmark tilladelse til at indtræde i sagen?**

Opgave 2

Hansen drev i mange år selskabet Camp A/S, der solgte campingvogne. Han ejede samtlige aktier i selskabet, og han var selskabets direktør. Det gik ikke så godt i 2018, idet markedet for campingvogne dykkede det år. Han stiftede derfor et nyt selskab – Champ A/S – i foråret 2019, og han overdrog herefter aktiverne i Camp A/S til det nye selskab. Der var bl.a. tale om retten til et lejemål, noget driftsinventar og et varelager, der ifølge selskabets mangeårige revisor, Christoffersen, havde en værdi som going concern på 300.000 kroner. Det gamle selskab blev herefter erklæret konkurs, og boet blev hurtigt sluttet, idet der ikke var penge tilbage i selskabet.

Selskabets største kreditor, Nielsen, der havde tabt 10.000.000 kroner på konkursen, fandt den fastsatte værdi alt for lav, idet virksomheden efter hans opfattelse havde en værdi på 1.000.000 kroner. Han kontaktede advokat Sørensen, der rådede ham til at anlægge sag mod Hansen, men han pegede samtidig på procesrisikoen: Det kunne nemt komme til at koste Nielsen 3-400.000 kroner til retsafgift, advokatsalær, sagsomkostninger til modparten samt udgifter til syn og skøn, såfremt han tabte sagen. Sørensen havde i en anden sammenhæng stiftet foreningen ”Retssag” uden personlig hæftelse, der ifølge vedtægterne alene havde til formål at gennemføre retssager. Nielsen kunne derfor ifølge Sørensen undgå denne procesrisiko, såfremt han lod foreningen gennemføre sagen. Nielsen underskrev således en aftale med bl.a. følgende indhold: ”Jeg bemyndiger foreningen Retssag til at føre sagen om mit erstatningskrav mod Hansen i foreningens navn.” Han indskød endvidere 100.000 kroner i foreningen, der i øvrigt var uden midler, så der under alle omstændigheder var nok til Sørensens salær.

Foreningen Retssag anlagde herefter sag mod Hansen med en foreløbig påstand om at betale 700.000 kroner, idet foreningen som støtte for påstanden gjorde gældende, at Hansen var erstatningsansvarlig for differencen mellem salgsprisen og den reelle pris.

Hansen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om principalt afvisning, subsidiært frifindelse. Han gjorde til støtte for den principale påstand om afvisning gældende, at foreningen ikke havde kompetence til at anlægge sagen. Retten anmodede foreningen om dennes bemærkninger til påstanden om afvisning. Foreningen bestred, at den ikke havde kompetence til at anlægge sagen, men skulle retten nå frem til det resultat, påstod foreningen sagsøgers navn ændret til Nielsen. Retten optog herefter disse spørgsmål til afgørelse på skriftligt grundlag. Foreningen havde ifølge den efterfølgende kendelse ikke kompetence til at anlægge sagen, men retten tillod sagsøgers navn ændret til Nielsen.

Sagen fortsatte herefter mellem Nielsen og Hansen, og der blev udmeldt syn og skøn. Skønsmanden fastsatte i sin erklæring virksomhedens værdi efter en såkaldt ”Discounted Cash Flow”-metode – der tager udgangspunkt i virksomhedens fremtidige likviditet i forbindelse med driften – til en værdi på 800.000 kroner. Da Hansen modtog skønserklæringen, indhentede han en erklæring fra Frederiksen, der ofte blev benyttet som skønsmand. Frederiksen fastsatte efter en anden metode – der tager udgangspunkt i de enkelte aktivers værdi – virksomhedens værdi til 300.000 kroner. Hansen ønskede at fremlægge erklæringen i sagen med henblik på at stille supplerende spørgsmål til skønsmanden, men Nielsen protesterede mod dette. Retten bestemte herefter ved kendelse, at Frederiksens erklæring ikke kunne fremlægges.

Hansen besluttede sig nu for at inddrage selskabets tidligere revisor, Christoffersen, i sagen. Hansen

udtog herefter stævning mod Christoffersen, idet Hansen påstod Christoffersen tilpligtet at friholde ham for ethvert krav, som han blev dømt til at betale til Nielsen. Denne sag blev efter rettens godkendelse kumuleret med sagen mellem Nielsen og Hansen. Christoffersen indleverede rettidigt svarskrift med påstand om frifindelse. Han begærede endvidere syn og skøn ved en ny skønsmand, idet skønsrapporten med en værdiansættelse på 800.000 kroner efter hans opfattelse var forkert.

Spørgsmål

- 1. Var det korrekt, at foreningen ikke havde kompetence til at anlægge sagen?**
- 2. Var det korrekt, at retten tillod sagsøgers navn ændret til Nielsen?**
- 3. Var det korrekt ikke at tillade Frederiksens erklæring fremlagt?**
- 4. Bør retten tillade syn og skøn ved en ny skønsmand?**